

„Kérjétek, és adatik nektek...”

Családtagjainktól, barátainktól nap, mint nap kérünk valamit bízva abban, hogy segítenek nekünk. Jézus arra buzdít minket, hogy az Ő nevében nyugodtan kérjünk az Atyától is!

Kérni ugyanis nem gyengeség! Sokkal inkább emberi mivoltunk határainak helyes felismerése; rádöbben, hogy egyedül nem tudunk mindent megoldani és támogatásra van szükségünk. Milyen jó, hogy Istenhez bármilyen kis kéréssel bizalommal fordulhatunk! Egyben életünk feletti mindenhatóságát is kifejezzük. Hiszen Ő tudja, hogy nekünk mi jó, mi az, ami Felé vezet, és mi az, ami eltávolítana Tőle. Ha Őt követve élünk, erre a mi szemünket is felnyitja.

Jézus a Mi Atyánkban többek között arra is tanít, hogy merjük kérni Isten segítségét, a mindennapi dolgokhoz is. Ez adhatja meg nekünk a nyugodtságot, ha a jövőre gondolunk. „Vajon mi lesz az egyetem után, a következő munkahelyen, a következő gyerek születése után, a költözés, a temetés után”? Jézus megadja erre a választ: minden nap kérjétek Istentől az aznapi erőt, ajándékokat, szükségleteket! Ez a gondolat felszabadító és megment az aggodalmaskodástól!

A „Legyen meg a Te akaratod”-dal kifejezzük, hogy bár lehet, mi úgy érezzük mindenre, amit kérünk, szükségünk van, Isten felénk irányuló atyai szeretetével és terveivel nem mindig azonosak. Életünket az Ő kezébe téve, kéréseinket elé tárva hisszük, hogy a legjobbat akarja nekünk.

Míg kisgyermek vagyunk, Karácsony előtt bármit merünk kérni a Jézuskától. Vajon hova tűnik belőlünk idősebb korunkra? Vajon miért nem tudjuk teljes szívvel, őszintén ugyanazon Jézuska elé tárni a legkisebb és legnagyobb vágyainkat? Hiszen Ő a legjobbat akarja nekünk! Merjünk tehát kérni bizalommal, és ha megkaptuk, amit kértünk, ne felejtsünk el soha hálát adni!

Hencz Rita Judit és Kis Imre Dániel, Budakeszi-Tokaj